SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 17 JULI 1941

HAD JE ME MAAR!...

Tekeningen Laura Kuiper

Viooltje gaf een Concert

DOOR CORRY ERKENS

„Hoor eens," zei mama Viool, „daar wordt op de deur van ons huisje geklopt. Ga eens even kijken wie het is."

De jongste van haar talrijke dochters liep met kleine trippelpasjes naar de deur om open te doen en daar zag ze een lakei staan van koning Zomer.

„Neemt u me niet kwalijk," zei de lakei, terwijl hij een buiging maakte, „als ik me niet vergis, bent u juffrouw Viooltje."

„Ja, inderdaad, dat ben ik," zei Viooltje, die maar niet kon begrijpen wat de lakei in hun nederige woning kwam doen.

„Dan bent u ook degene," zei de lakei glimlachend, „die vorige week op de bloemenmuziekschool de eerste prijs hebt behaald in het vioolspelen?"

„Ja," zei Viooltje blozend, „ja, inderdaad, dat is zo. Maar ziet u, ik had ook heel flink gestudeerd en mij goed voorbereid. Ik ben reuzenblij dat ik de prijs heb gewonnen."

„Natuurlijk, natuurlijk," zei de lakei. „Wie goed studeert bereikt immers altijd wat. U hebt prachtig gespeeld. Ja, zeker, dat is werkelijk zo en koning Zomer, die juist in het land is gekomen, nodigt u daarom vriendelijk uit om aan zijn hof een concert te komen geven. Hoe vindt u dat wel?"

„Nee, maar," riep Viooltje verbaasd, „dat is een geweldige eer voor me. Wat zullen vader en moeder dát heerlijk vinden."

„Des te beter," lachte de lakei. „Het concert is vastgesteld op volgende week Dinsdagnacht. Er zijn heel veel gasten genodigd en u moet er vooral goed voor zorgen op tijd te zijn."

„O zeker," zei Viooltje, „en ik zal mijn best doen en een paar mooie extra-nummers instuderen."

Toen de vriendelijke lakei vertrokken was, haastte Viooltje zich om het blijde nieuws mee te delen aan haar moeder, die van blijdschap haar handen in elkaar sloeg.

„Maar," zei ze toen plotseling heel ernstig, „alles goed en wel. Ik denk er nu juist aan, dat je helemaal geen passend jurkje hebt om aan het hof te verschijnen. Het jurkje, dat je hebt, heb je de vorige zomer en de hele winter gedragen en het ziet er afschuwelijk uit. Zo kun je niet aan het hof verschijnen, vooral daar er zoveel genodigden zijn en iedereen naar je kijkt, terwijl je speelt. Weet je wat we doen? We gaan samen eens lekker winkelen bij meneer Zijdeplant of bij mevrouw Fluweel. Die zullen wel raad weten. Er is wel niet zo heel veel tijd meer, maar we zullen nog wel met iets klaar komen."

„Goed," zei Viooltje, „ik vind een zijden jurkje maar wat mooi. Ik heb vorige week nog zulke leuke tinten zien liggen in de etalage van mevrouw Fluweel. Ik weet zeker, dat juffrouw Naaldenkoker daar iets prachtigs van maken kan."

„Wat ben jij een kleine ijdeltuit," lachte moeder Viool plagend.

„Welnee," zei Viooltje. „Maar voor die ene keer dat ik aan het hof moet spelen, zou ik toch niet graag hebben dat ze me uitlachten."

„Geen sprake van," zei moeder Viool trots, „daar speel je immers veel te goed voor en te mooi. Zo verrukkelijk dat ze niet eens meer zien wat voor jurkje je aan hebt."

„Vleister," lachte Viooltje voldaan.

Maar toen gebeurde er iets dat al hun inkoopplannen in duigen gooide. En dat iets was het onverwachte bezoek van tante Violier, die ze al in geen maanden hadden gezien.

„Och, och, och, wat ben ik blij, dat ik er ben," zuchtte de oude tante. „Ik heb een hele reis achter de rug. Zeg, kinderen, wat kijken jullie sip en bedrukt. Ben ik niet welkom?"

„Toch wel, toch wel," zei mama Viool, „natuurlijk bent u welkom. Het is maar dat.... dat...."

„Ja, wat? Er is toch geen ongeluk gebeurd?"

„Welnee, tante," zei Viooltje een beetje verdrietig, „maar dat concert aan het hof, ziet u, enne...."

„Concert, concert? Weet ik niets van," sputterde de tante. „Vertel op."

En Viooltje moest alles vertellen over de uitnodiging van den koning en de plannen voor het kopen van een leuk jurkje enz. En het gezicht van tante Violier straalde voldaan. Ze ging er bij zitten en legde een klein pakje op tafel.

„Hou jullie centen maar op zak," lachte ze. „Het is niet nodig dat jullie gaan winkelen. Wat een reuzenidee van me om dat pakje voor jullie mee te brengen. Werkelijk, ik moet mezelf een pluimpje geven dat ik op dat idee ben gekomen. Kijk maar eens hier."

En tante Violier begon langzaam het geheimzinnige pakje te openen. Viooltje's hartje klopte van gespannen verwachting, maar ze kon haar oogjes haast niet vertrouwen, toen ze zag wat er inderdaad te voorschijn kwam.

Tante Violier vouwde drie aardige kleine lapjes open, een paars,

....terwijl hij een buiging maakte....

een geel en een wit. Daarbij keek ze zo triomfantelijk, alsof ze het kostbaarste geschenk had meegebracht dat men zich kon indenken. Viooltje en haar moeder keken de tante verwonderd aan.

Ik zal voor spot lopen met zo'n mal driekleurig jurkje....

„Maar.... maar," stotterde Viooltje, „tante.... uit één zo'n lapje kun je toch geen jurkje maken."

„Natuurlijk niet, schat," lachte tante Violier. „Wie zegt nou dat je dat wél moet doen? Dat is immers niet de bedoeling. Je moet een jurkje maken van die drie lapjes. En luister naar me als ik je vertel dat zo'n jurkje je meer dan schattig zal staan."

Ik zal voor spot lopen met zo'n mal driekleurig jurkje, dacht Viooltje, wie het huilen nader stond dan het lachen. Maar Viooltje durfde haar afkeer niet openlijk uit te spreken, omdat tante Violier een voorname persoonlijkheid was, die nogal wat brood in de melk had te brokken. Mama Viool zei ook niets, maar vond het jammer dat ze niet een uurtje vroeger waren gaan winkelen.

„Enfin," zuchtte ze, „als je denkt, tante.... als je meent...."

„Wis en zeker," zei tante met gefronst voorhoofd. „Ik zeg dat het een jurkje wordt zoals je 'r nooit een hebt gehad en geloof me nou maar gerust. Ik heb ervaring. Of denken jullie soms dat jullie het beter weten dan ik?"

Daar had je 't. Ze hoorden aan de klank in tante's stem dat er storm op komst was en mama Viool haastte zich om een uitbarsting te voorkomen.

„Natuurlijk," zei ze vriendelijk, „zal dat een prachtig jurkje worden. Hoe kan het anders! Je hebt altijd zo'n goede smaak gehad, tante."

„Zou ik ook menen," zei tante voldaan. „Het is je gegund, kind. Het komt dik in orde, hoor, en daarom blijf ik enkele dagen hier om te helpen als het jurkje wordt gemaakt. Ik wil eer hebben van mijn werk."

Dat sloeg Viooltje's hoop helemaal de bodem in. Juffrouw Naaldenkoker kwam er ook aan te pas en of Viooltje het 's nachts uitsnikte en dacht, dat iedereen haar zou uitlachen, omdat niemand in Bloemenland een driekleurig jurkje droeg, er viel niets aan te veranderen. En met lood in de schoentjes trok Viooltje naar het hof van koning Zomer om er haar eerste vioolconcert te geven. Maar de gasten van koning Zomer lachten het kleine Viooltje helemaal niet uit. Integendeel. Ze bewonderden haar om haar mooie gave spel en.... om haar mooie jurkje. Geroerd zaten ze allemaal te luisteren en het reusachtig applaus was trouwens ook wel verdiend. Koning Zomer kwam haar persoonlijk gelukwensen.

„Wij hebben allemaal uw heerlijke spel bewonderd," zei de koning dankbaar.

„En behalve dat," lachte de koningin, „hebben wij, dames, vooral uw keurig jurkje moeten bewonderen. Geen wonder trouwens, dat iemand, die zo prachtig kan spelen, ook zo'n goede smaak heeft in het kiezen van een jurkje. Het is iets geheel nieuws in de bloemenmode en als je 't goedvindt denken wij er sterk over om ook zo'n jurkje te laten maken. Het is enig."

Wat was Viooltje nu verheugd, omdat haar jurkje zo'n bijval vond. Ze heeft nadien geen andere soort jurkjes meer willen dragen en de mensen die haar ontmoetten zeiden altijd: „Kijk eens, een driekleurig viooltje en hoe zacht geurt het!"

Driekleurig viooltje is de naam, die het bloempje sindsdien bij de mensen heeft behouden, hoewel niemand ooit heeft geweten, hoe het bloempje aan dat jurkje kwam. Jullie weten het nu wel en als je 'r een ziet, zul je vast en zeker wel eens aan dit verhaaltje denken.

OM TE KLEUREN

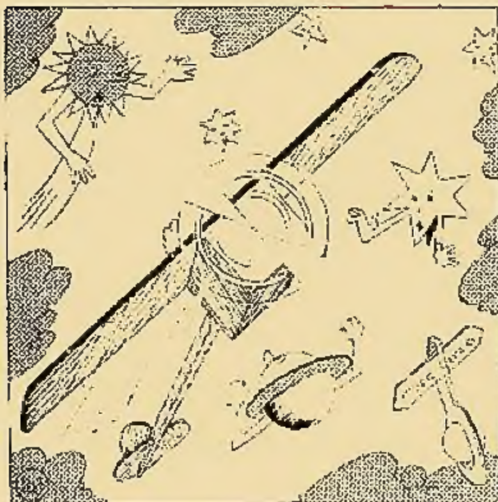

(Eigen tekening)

TOMMIE'S AVONTUREN

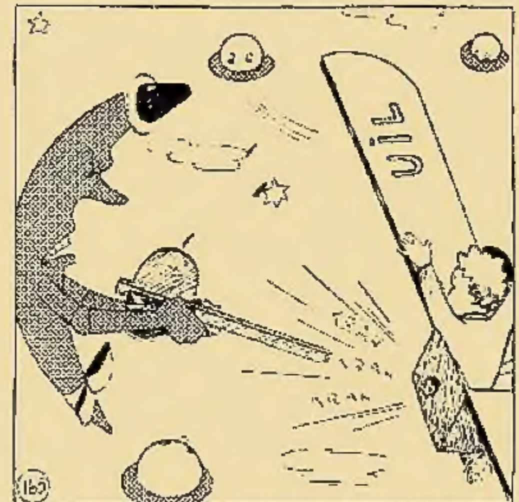
door PIET BROOS

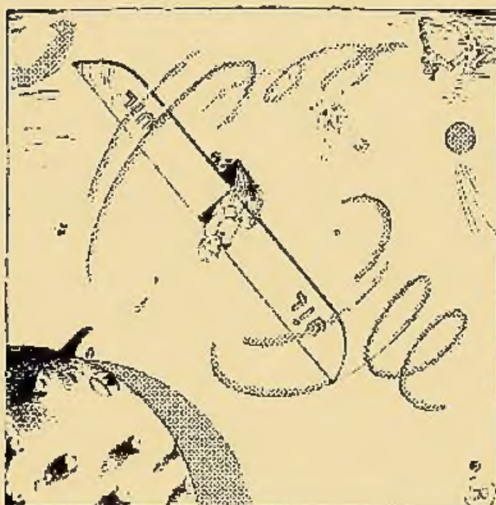
Hij raakte nu met zijn toestel tussen de sterren en zonnen, die echter niets van hem moesten hebben. Tommie trok er zich niets van aan en stevende recht op de maan af.

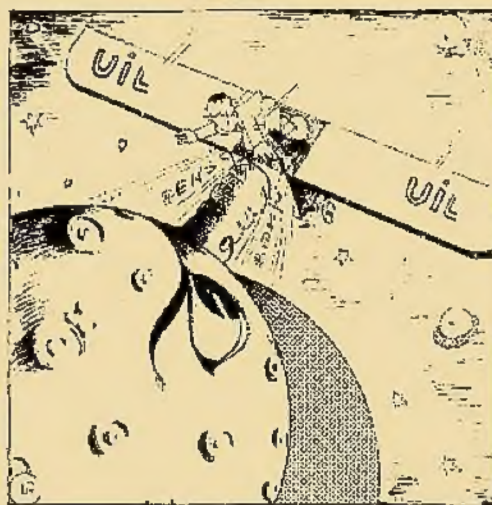
Hij wilde wel eens zien of daar nu werkelijk een mannetje op woonde. Maar de maan greep met zijn lange armen de staart van Tommie's toestel beet.

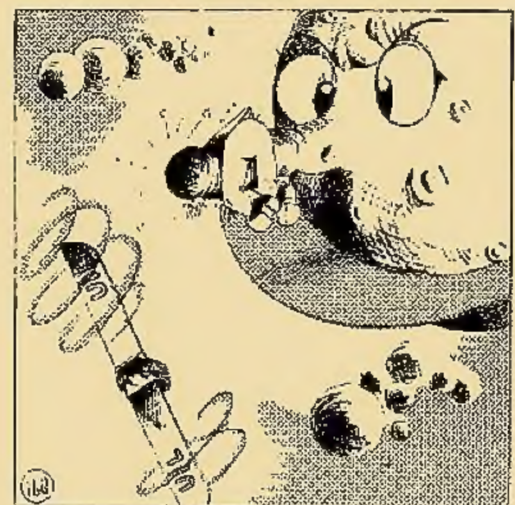
Krakkk.... daar had je het al! De staart brak af en het toestel was onbestuurbaar. „Uilskuiken," riep Tommie, maar het ongeluk was gebeurd. Daar duikelde het toestel naar beneden.

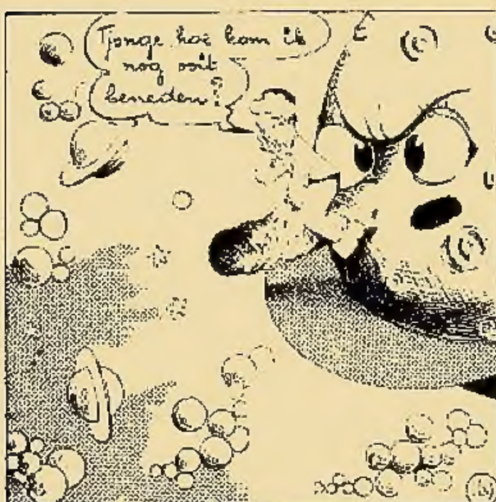
Tommie stond doodsangsten uit. Hij hield zich maar stevig vast en hoopte dat alles goed zou aflopen. Daar was de planeet Saturnus, waar hij recht op afging.

Krak-bom, daar sloeg Tommie's toestel met een hevige slag tegen de neus van Saturnus aan. Hij vloog van zijn zitplaats en kwam op de planeet terecht. Het toestel viel.

Tommie zag het niet meer terug. Hij hing daar op de lange neus van Saturnus, die over dat bezoek maar weinig te spreken was. Tommie zat lelijk in de put.

Want hoe moest hij weer terug naar de aarde? En hoe zou hij ooit de prinses kunnen verlossen? Het was een lelijk geval. Kom, dacht Tommie, ik ga eerst de omtrek eens verkennen.

Hij liep over de ring van Saturnus, maar hij zag wel dat er geen mogelijkheid was, om van de planeet af te komen. „Mooie boel!" mopperde Tommie.

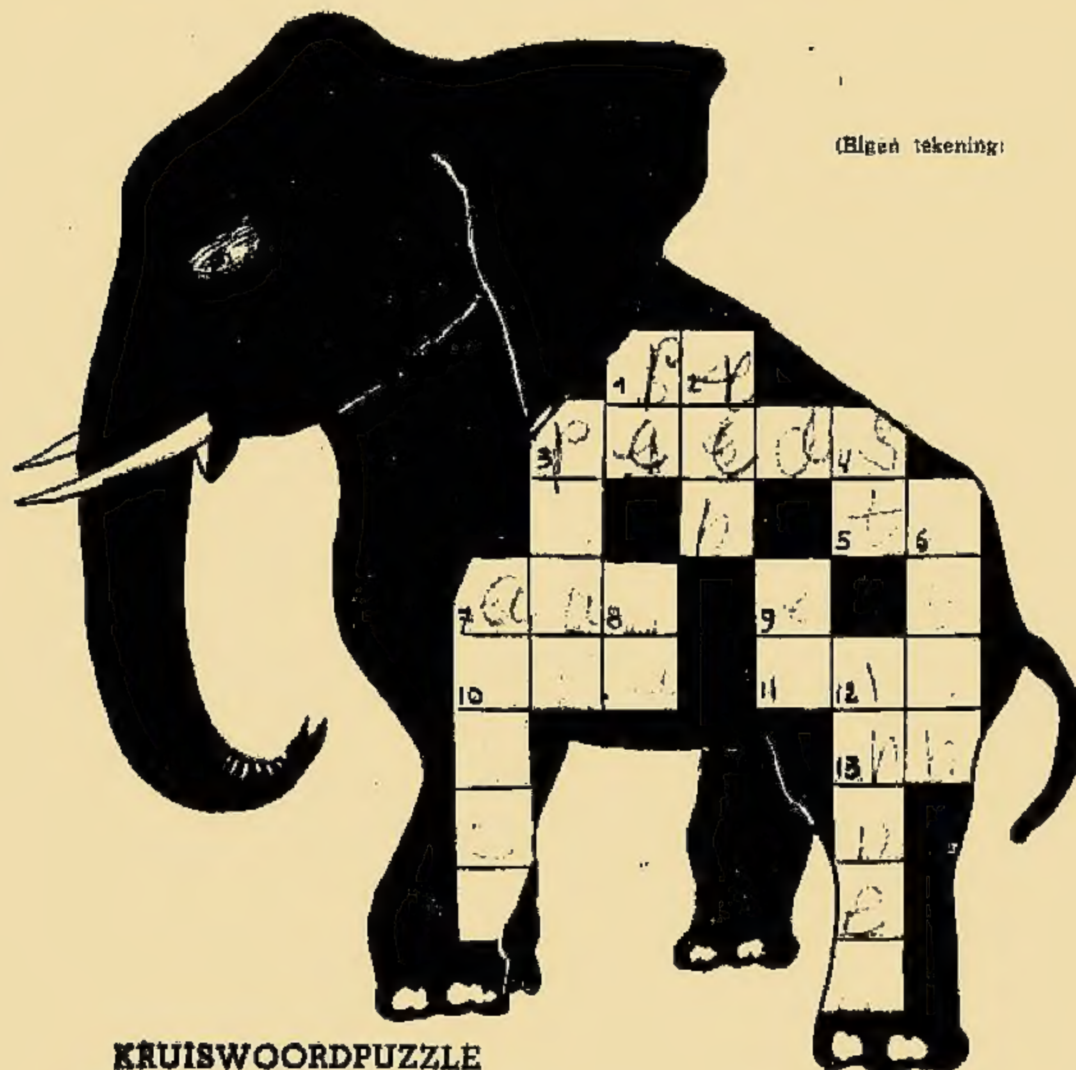

Daar zat hij nu te kijken! Hij piekerde en peinsde, maar het was alles tevergeefs. Daar zag hij de maanelfen vliegen. Die weten misschien wel raad! dacht Tommie.

WILLY WEETAL'S WEDERWAARDIGHEDEN.

DOOR -R-M-BRINKERHOFF-

BONT ALLERLEI

(Eigen tekening)

KRUISWOORDPUZZLE

De in te vullen woordjes moeten beantwoorden aan de volgende betekenissen:

Horizontaal:
1. Muzieknoot.
3. Al.
5. Bijwoordje.
7. Voorzetsel.
10. Bekende badplaats in België.
11. Meisjesnaam.
13. De onbekende.

Verticaal:
1. Muzieknoot.
2. Getal.
3. Knolgewas.
4. Verzoek om stilte.
6. Doet men om te leven.
7. Verbinding tussen wielen. Meervoud.
8. Tegenovergestelde van voor.
9. Daar.
12. Geld in ontvangst nemen.

REBUSJE

Welk woordje staat hier?

(Eigen tekening)

LETTERRAADSEL

Hier staan twee rijen woordjes, die elk vóór zich een vaste betekenis hebben. Het is echter voldoende één lettertje tussen die woordjes te plaatsen om tien nieuwe woordjes te hebben met een heel andere betekenis. Welke letters moet je 'r tussenin plaatsen? Om jullie op dreef te helpen, geven we de tien letters aan, maar natuurlijk niet in de juiste volgorde. Hier zijn ze: S - P - T - O - B - A - F - N - M en E.

En hier volgen de twee woordenrijtjes met het tussenstreepje, waar de nieuwe letter komt te staan.

1. Lot - Rij.
2. Mei - eed.
3. Na - aak.
4. Offer - ar.
5. Ver - laag.
6. Al - hans.
7. Bar - aar.
8. Dor - el.
9. Hier - ver.
10. Hoe - ten.

Oplossingen vorig nummer

KAMRAADSEL

H	U	G	O	D	E	G	R	O	O	T
A		R		A		R		K		U
V		I		D		A		S		R
E		E		E		A		E		Y
N		K		L		T		L		N

RAADSELTJES

M-op-per-aar. Rond-e-dans.

1. Kip-pen-hok.
2. Porei.
3. Rijk-dom.
4. Por-taal.
5. Lijster.

1. Appel. 2. Peer. 3. Kers. 4. Aardbei.

Na-k-o-mel-in-g.

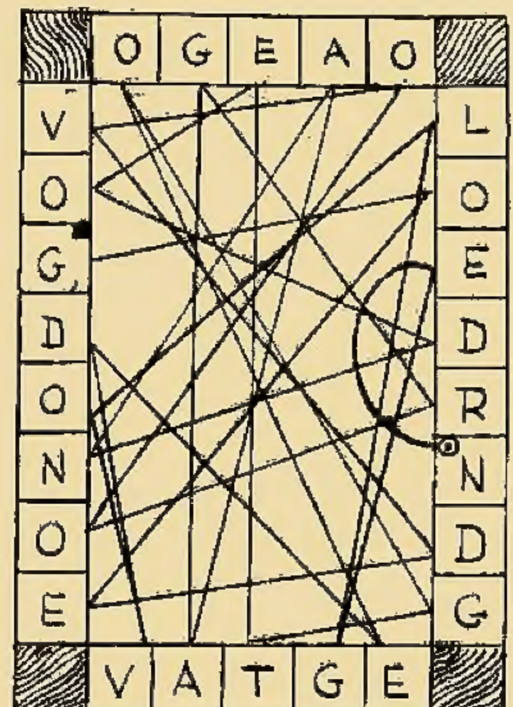
KRUISWOORDRAADSEL

	S	J	E	R	P
P		A	R	I	A
E	B		G	E	R
K	O	K		T	IJ
E	E	U	W		S
L	I	S	S	E	

SPREEKWOORDPUZZLE

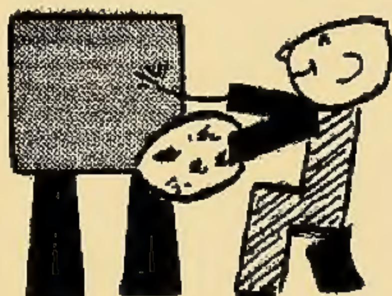
Hier hebben jullie een spreekwoord, bestaande uit 26 letters. Het begin van deze zegswijze ligt in het hokje met het zwarte vierkantje en het einde in het hokje met het cirkeltje. Als je dan verder precies de lijnen volgt, zul je wel ontdekken hoe dat spreekwoord luidt.

(Eigen tekening)

GRAPJASJES.

WAT WE MET TIEN STUKJES KARTON KUNNEN DOEN !

DE KUNSTSCHILDER

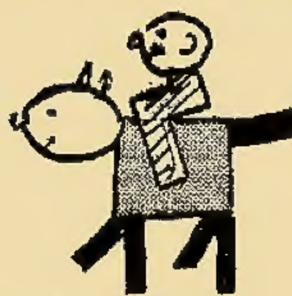

GIRAFFE

MET PAARD EN KAR

VOETBALLER

GEDRESSEERDE HOND

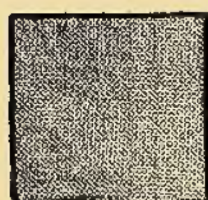

BOEKENWURM

MAN TE PAARD

SOLDAATJE

TEKEN ONDERSTAANDE TIEN STUKJES OVER, PLAK ZE OP KARTON EN PROBEER EENS WAT JE ERMEE KUNT DOEN. OM JULLIE OP WEG TE HELPEN HEBBEN WE 'N PAAR VOORBEELDEN GEGEVEN. MAAR ER ZIJN ER MEER !

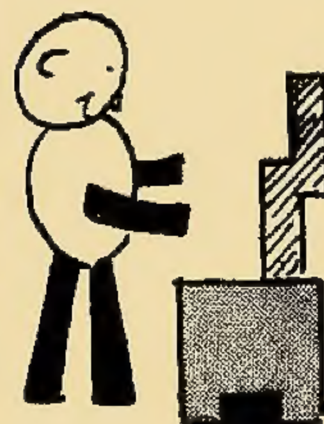

EVENWICHT

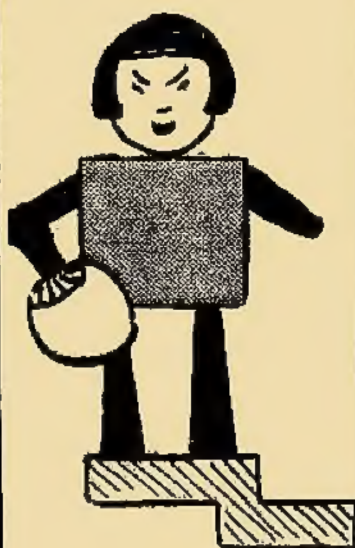

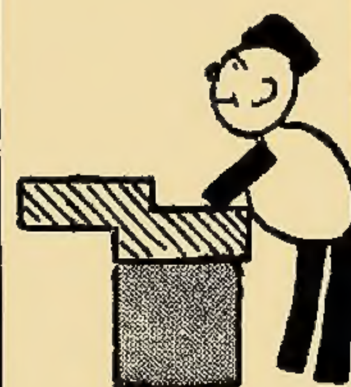

BIJ DE KACHEL

CHINEESJE

NATUURLIJK MAG JE DE STUKJES LEGGEN ZOALS JE WILT EN JE MAG HIER EN DAAR WEL EEN STREEPJE BIJ ZETTEN, BIJV. VOOR OOG, NEUS, OOR EN MOND. MAAR MEER OOK NIET. PROBEER NU JULLIE FANTASIE MAAR EENS.

X.

KANONNIER

(Eigen tekening

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB IS NIET LEKKER!

